

LBRIS

We know
books

Fiona Sampson

Școala din Coast Road

Poeme noi și poeme alese

Traducere din limba engleză
de Romulus Bucur

ROCART

Poeme noi

- La Mukitu / 7
- Zilele / 8
- În Banat / 9
- Damigeană / 10
- Esplanadă / 11
- Școala din Coast Road / 12

Coboară (2020)

- Surd / 13
- Doamna Mării / 14
- Golemul lui Frankenstein / 17
- Natura goticului / 19
- din Echinocțiul sălbatic* / 21
- Coboară / 24

Vicleșugul (2016)

- Peștera lui Dante / 32
- Dansul ursului / 33
- Chirpici / 34
- Casă de piatră / 35
- Arcade / 37

Coleshill (2013)

- Orfic / 38
- Schimbările / 39
- Cântece pentru albinele lui Poll
 - Roi / 42
 - Cântecul albinei* / 43
 - Bee Samā'* / 44
 - Albine de iarnă* / 45
- Versetele porumbului / 46

din *Sonetele de la Coleshill*
Amenințare cu moartea / 48

Concepție / 49

Nălucă / 50

Amurg de vară / 51

Cerbi la Middleleaze / 52

Muzică discordantă (2010)

Prima teorie a mișcării / 53

La Kăsmu / 55

Envoi / 59

Arborele minunilor / 60

Locatarul / 61

Îngeri și noroi / 62

Rugăciune comună (2007)

Scufundarea / 63

Mehr Light / 67

Versuri de sânge / 70

Trumpledor Beach / 72

Fugă nocturnă / 76

Atitudini de rugăciune / 78

Distanța dintre noi (2005)

Cante Jondo / 81

Hotel Casino / 88

Pliind realitatea (2001)

Schiță pentru o proză scurtă / 90

din *Paisprezece* / 92

În întuneric / 92

Stârc / 93

Însă lumina verii / 94

Pliind realitatea / 95

Mulțumiri / 97

La Mukitu

in memoriam Jaan Kaplinski

Ce e aici acum când vin
ca oaia lui Jaan ca mielul lui Sappho
coborând în vale
în timp ce lumina strălucitoare a serii
alunecă și se adună lângă un zid
de-a lungul apei cu fânțarii
și gângăniile de apă strălucitoare și întunecate
căzând pe umerii în mișcare
ai animalului grijuliu atât de liniștit
atât de inevitabil mic
miel al morții chemându-l pe poet
acasă deși el te-a chemat întâi

în luminișul cu iazul
fântâna cu cumpănă lungă și rândunele

și pe întuneric privighetorile
cântă neobosit
despre pădurea mergând nesfârșit
înainte dincolo de gardul de protecție
cum fac poezii ce cântă pe întuneric
printre grinzile de lemn
ale casei în timp ce mielul
vine să se culce în prag
vine ușor la picioarele tale
Jaan nu l-am chemat eu

Azi o ceață
s-a așternut toată ziua
pe strălucirea
largă a apei oprindu-și
cântecul mut
nu pot vedea
nici prin apa
limpede dacă
ar trebui să acționez
sau dacă harul stă
în supunere

ar trebui să privesc
sau să las lumina
să cadă în ceață
treaba mea a fost
să curăț obiectivul
însă revelația
e atât de tare

încât nu-mi este
chiar
limpede
nu este
deloc limpede
ce ar trebui să fac
la râu

Tot ceea ce sunt eu este ceea ce ești tu și țărmlul cu ierburi
sălbătice se pleacă vântului de vară se pleacă obiectivului
ca un mesaj

E o lume în alb și negru însă și acolo iubii urcă e ca și cum
mi-i amintesc ridicându-și fețele spre fotograf

Dincolo de ei câmpia nevăzută spre care poate se întoarce
se întinde deja kilometri în șir

Îmi place linia excesivă
clopotul exterior de sticlă verde

cumva solitar sticlă verde
dând glas tăcerii

față de lumina care o pătează
cu fantoma unui cer alb unde

un copac se mișcă
cerul și
copacul se află în sticlă însă ea

li se opune lor și poveștilor lor
păstrându-le fără emoție

și fără transfigurare
acestea nu reprezintă vreo monedă de schimb

vasul curgând nemișcat
se conține doar pe sine

Pentru că niciunul dintre lucrurile care credeam
 că se vor întâmpla nu s-a întâmplat și pentru că
 mai târziu când ne-am gândit la asta
 am fi putut ghici că așa va fi
 (poșta sosește ca și cum ți s-ar auzi
 brusc vocea într-o cameră
 goală) pentru că am lăsat
 nefăcut cum spune rugăciunea
 orice n-am înțeles
 că trebuia să facem
 și oricum eram mai tineri
 trăiam la marginea dintre
 pădurea întunecată și apa
 care strălucește sub esplanadă
 pentru că în timp ce ne plimbam
 arătam felul în care vântul cârpește
 valurile dar acum vedem
 că nu făceam decât să rătăcim
 ca niște figuranți pentru că
 apa se mișcă pe lângă ridicătura
 de beton fracturat apoi cade și ah
 urma fragilă a apei în timp ce
 vine și se duce ca respirația peste
 mesajele ruginii pentru că
 noi n-am fost vreo excepție atunci
 când ne-a fost rândul pentru că mersul
 în somn este tare dulce

La început apele acopereau
pământul dar înainte de asta pământul
era foc apoi aerul a făcut ca focul să se schimbe
în apă aerul a făcut apa foc
aurore boreale cu flacără verde
și aurie și albastră prin irisul tău
la început a fost jocul
foarfecă hârtie piatră dar eu
nu mă puteam hotărî ce să aleg
pumni reci în mânecile hainei
sau hârtia dusă de vânt în gardul de lanț
sau când uneori dimineața profesorii
care poate se plictiseau
ne dădeau foarfeca și lipiciul și noi
care eram încă magmatici *selah!*
am acoperit geamurile cu vâl de aburi
și acopeream cerul copacii
soarele dar marea era mereu
acolo la picioarele fiecărei
zile ca un început ca
intrarea în limbă ca
Dumnezeu în cărțile de imnuri care rostogoleau
valuri de foc albastru
peste golf dincolo de curtea școlii

Surd

Mă ascuți?
te gândești că ascuți lumea
dar te auzi pe tine însuși
iarăși și iarăși întunecata limbă

a lumii locurile ei ascunse
sub arbori dincolo de lumini
întunericul căzând de la picioarele tale
atât de adânc încât ai putea cădea prin el

pentru totdeauna și cât de asurzitoare-i existența
cu noaptea în copaci
ca un cuib de papagali înălțând
limba întunecată a lumii

ridicându-se prin tine în timp ce tu
dragă te prăbușești dragă
sine singuratic căzând în tăcere
glăsuind prin sunet

I

Albastru și negru
Fecioara se așază
în înaltul ei
palanchin

ea nu
ne are în vedere
atenția ei e retrasă
de la noi

în depărtare
printre secolele
de unde vine
și unde

se duce
ea deja
trece
pe lângă noi și departe

stea veche
zburând atât de încet
încât nu știm
nu o vedem mișcându-se

II

să presupunem că ea
și-a desfăcut
brațele de șarpe
cu compasiune sau a lăsat

să cadă masca aceea
neagră ar putea ea
să se miște printre noi
atunci sau ce

s-ar rupe
și aprinde din nou
ce înțelegere
recent perfectată

III

sus și departe
foarte sus
și departe ca
disparația

o notă a vântului
țipând în
sticlă vine
tonul cel dulce

piatra sună
când ciocănești
în sarcofagul
deschis al sfântului

IV

Doamnă în arca
Voastră de piatră
purtând
piatra albă